

Correspondența Română

APARE IN TOATE DILELE DE LUCRU

ABONAMENTE

LA

Correspondența Română

IN ȚARĂ		IN STREINĂTATE	
Pe 12 luni	30 lei	Pe 12 luni	40 lei
„ 6 „	15 „	„ 6 „	20 „
„ 3 „	8 „	„ 3 „	10 „

TARIFUL ANŢURILOR

Pe paginile 7 și 8 linia 40 bani.
Pe cele-lalte pagini după învoială.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bulevardul Elisabeta 117

DREPT PROGRAM

„*Correspondența Română*“ nu e nici organ al vre-unuia dintre partidele politice constituite până acum, nici un mijloc spre a pregăti spiretele pentru formarea unui nou partid.

Căți-va dintre publiciștii români adunați aici în centrul vieții naționale române, incredințându-se că cestiunea națională română, discutată fiind în coloanele organelor de partid, foarte ușor se reduce la proporțiunile unei cestiuni de partid, au luat între densii înțelegere să înființeze acest diar, pentru-ca în coloanele lui atât ei înșiși, cât și alții să poată discuta cestiunea națională română fără preocupări de partid și să aprecieze faptele deosebitelor partide din punctul de vedere al întregului neam românesc.

Luăm dar asupra noastră, mai presus de toate, sarcina de a ține cercurile politice române în curent despre cele ce se petrec la Români, ori-și-unde ar fi fost ei aruncați de soartă, și de a da prin corespondențe primite de la fața locului și prin dări pe seamă făcute în cunoștință de cauză cuvenitele lămuriri asupra celor petrecute. Ca să putem implini însărcinarea aceasta, ne-am pus în legătură cu centrele de viață românească de pe ambii țărmuri ai Dunării și ne-am asigurat colaborarea unui însemnat număr de corespondenți vrednici de toată încrederea. Gândul nostru e să înființăm cu toții împreună un birou de corespondență națională română, pentru-ca presa română să nu mai fie informată de agențiile străine despre cele ce se petrec la Români și la cei mai apropiați dintre vecinii lor.

Pentru discuțiunile privitoare la po-

litica zilnică „*Correspondența Română*“ are să fie o tribună liberă, și în coloanele acestui diar va pute să-și desfășure vederile ori-și-cine, care se pune pe terenul comun al intereselor întregului neam românesc.

În rëndul dușmanilor socotim numai pe cei ce jignesc pe Români în dezvoltarea lor firească, iar adversari ne sunt numai cei ce fie din rea pornire, fie din nepricepere vorbesc fără de sfială despre preocupățiunile noastre naționale, despre obiceiurile părinților noștri, despre tradițiunile noastre morale și religioase și slăbesc în poporul român spiritul de disciplină și iubirea de ordine, ori propagă spiritul de slugărnice.

Pătrunși cu desevirșire de convingerea, că numai libera dezvoltare a tuturor puterilor noastre vii ne va face destoinici să implinim o misiune istorică, ori-și-care ar fi ea, suntem susțitorii neînduplecați ai principiilor liberale și ai tendențelor democratice; vom pune înse mai multă iubire în susținerea convingerilor noastre de cât ură în combaterea celor ce nu le împărtășesc.

Oamenii fiind, vom greși, vom fi înduși nu o dată în eroare și nu o dată ne vom perde, poate, bunul cumpăt; începem însă lucrarea noastră tare hotărâți de a fi cumpetați și de bună credință, și vom și fi, pe cât aceasta omește e cu puțință.

Infrățirea română-maghiară e lucru făcut. „Poporul român din Transilvania, — așa ne spun guvernamentalii de la „Țara“, — frământat și apăsător de atâta vreme, nu dorește mai bine de cât să trăiască în termenii frățești cu **connaționalii lor maghiari**...“ Atât ne sunt de dragi Maghiarii, în cât i-am făcut până chiar și „**connaționali**“ ai fraților noștri, decî frați și cu noi înși-ne. Nici că se putea însă alt-fel, când un adevărat maghiar, d-l Horváth Gyula, care e director al unui diar din Budapesta, ba a fost până chiar și vice-președinte al dietei ungare, „a venit în capitală ca să se întreție cu oamenii noștri politici în privința situației Românilor din Transilvania“.

Noi credem cu toate aceste că d-l Horváth Gyula ar fi făcut mai bine, dacă s'ar fi dus la Sibiu, ca să se întreție cu oamenii noștri politici de acolo, de oare-ce nu e acum timpul când Maghiarii pot să se întreie cu Români din România peste capetele Românilor din Ardeal.

Atât de astă dată asupra acestei manifestațiuni de frățescă dragoste.

LIBERALISM ȘI DEMOCRAȚIE

— «Nu recunosc, — așa dice adevăratul democrat, — nimenuia dreptul de a mă face fără de voia mea fericit!»

Frumoasă și adimenitoare vorbă!

Îndeosebi pe noi Români nu poate nimic să ne încante mai mult decât gândul, că, ori-si unde și în ori-și-ce împregiurări ne-am afla, noi și numai noi înși-ne să dispunem de puterile noastre vii și înși-ne să ne fericim potrivit cu firea noastră proprie. Menați de gândul acesta se luptă Români din țările coroanei ungare, cei din Bucovina și cei din peninsula balcanică; în vederea acestui gând ne frământăm noi aici în România.

Puși în fața unei mari și grele meniri, ne simțim popor prea mic și prea slab, și destul de tari vom fi numai dacă fie-ște-care dintre noi va fi bărbat în puterea cuvântului, care, făcând ceea ce și el voiește, își încordează toate puterile.

Cu toate aceste chiar și aici, ba mai ales aici în România, unde Români au ajuns în cele din urmă să fie ei înșiși stăpâni pe sine, numai un foarte restrins număr de oameni are înriurire asupra conducerii afacerilor comune, iară mulțimea cea mare a Românilor sunt oameni, care au să se fericescă după-cum puținii cred de cuciuță a-i ferici.

Trăiți timp îndelungat în o stare de umilire, noi Români am pierdut deprinderea și cu ea și o parte din destoinicia de a chivernisi treburile comune; ajunși dar stăpâni pe avutul și pe puterile noastre, noi chiar din simțământ de conservare națională am renunțat de bună voie la o parte din dreptul nostru de a dispune de noi și de avutul nostru, căci nu suntem singuri nici în lume, nici chiar în țara noastră și alții ar pute să tragă folos din greșelile noastre.

Știind, că mulți dintre noi sunt oameni ușuratici, nepricepuți și lipsiți de cuvenita iubire către pământul țării lor, ne-am temut ca nu cum-va străinii, profitând de peccatele noastre, să se facă incetul cu incetul stăpâni pe pământul acesta, pe care mulți l-au stăpănit, dar singuri noi l'am apărat și păstrat în timpurile grele. Am renunțat dar la o parte din dreptul nostru de a dispune fie-ște-care de avutul său și am creat legea, în virtutea căreia Românul nu poate să vândă, să dăruiască ori să lase ca moștenire pământul său de cât altui Român, ba pe foștii clăcași i-am lipsit cu desevirșire de dreptul de a-și vinde ori dărui pământul.

Aceste legi chiar și numai ele sunt dovadă suficientă, că noi înși-ne socotim pe

2135/D

2.135D

88

85

cei mai mulți dintre noi drept oameni incapabili de a-și chivernisi ei înșiși interesele potrivit cu interesele noastre comune. Ar fi însă un lucru mai presus de toate nesocotit, dac'am lăsa ca aceia, care nu sunt în stare să chivernisească propriile lor interese, să aibă înriurire asupra conducerii afacerilor comune. Trebuie dar să ne împăcăm cu gândul, că de o-camdată adevărata democrație, adică înriurirea directă a tuturor asupra conducerii afacerilor comune, nu este admisă: sunt interesele noastre de consolidare națională, care cer, ca numai puținii mai pricepuți să aibă conducerea.

Aceștia însă trebuie să aibă mereu în vedere întărirea neamului românesc, adică pregătirea lui pentru conviețuirea democratică, care ea singură poate să ne ducă la starea, în care tot Românul e bărbat gata de a se da întreg pentru cauza comună.

Nu are cercul restrins al conducătorilor să chivernisească potrivit cu vederile, nici mai ales potrivit cu interesele sale particulare, ci trebuie să fie seamă de simțimentul comun al celor mulți și cu atât mai vertos de interesele marelui mulțimi, care nu cere, ce-i drept, înriurire directă, dar voiește să fie ocrotită în desvoltarea ei economică și culturală și ferită de exploatare.

În gândul ori-și-cărui Român statul român e și are să fie susținut, pentru-ca între marginile lui Românimea să se desvolte în toate privințele mai bine decât ori-și-unde, și dorința firească a noastră e, ca odată, cât mai curând, de peste Dunăre, de peste Prut, de peste Molna și de peste Carpați Românii să privească încoace spre noi — nu cu jale, ci cu ochi scâldați în lacrimi de bucurie.

Mângăierea aceasta ne va fi dată numai după-ce clasele așa numite conducătoare, pătunse de gândul, că Românii cei adevărați sunt cei ce ați n'au înriurire directă asupra conducerii, se vor pătrunde și de un spirit în adevăr liberal și vor pune interesele celor conduși mai presus de toate.

Nu e însă destul atât numai.

Miile de conduși sunt tot oameni și ei, și nu e în lumea aceasta om, care nu se simte umilit de gândul, că alții îl siluesc și-l pun să facă ceea ce el însuși nu voiește: Românimea trebuie, cel puțin aici pe pământul României, să fie scăpată cât mai curând de sub apăsarea acestui gând umitor; Românii trebuie să fie cât mai curând ridicați la conștiință, că aici pe pământul acesta sunt oameni în adevăr liberi, pe care nimeni nu se încumetă a-i silui să facă ceea ce ei înșiși nu vor, că aici se ține seamă nu numai de interesele, ci totodată și de simțimentul lor comun. Prin întărirea acestei conștiințe și numai prin ea se întărește și statul român, și acela, care și-ar închipui, că el singur poate să fie mai cu minte decât toți împreună și ar voi să-și impună voința, ar fi cel mai neprețut dintre noi și ar clătina temeliile vieții noastre sociale.

Înțelepciunea politică nu poate să o aibă decât acela, care cunoaște țara și oamenii, și-a dat seamă despre pornirile inimilor și are destulă stăpânire de sine, pentru-ca să

nu voiască decât ceea ce e în natura lucrurilor și potrivit cu pornirile generale ale oamenilor.

Intocmai precum apa Dunării nu poate să fie mênată spre isvoare, Românii nu pot nici ei să fie duși precum din ei înșiși nu sunt porniți.

Bêtrânii ați aproape toți răposăți, care au întemeiat statul român și au pornit pretutindenea mișcarea națională, n'au fost, în adevăr, democrați, ci liberali autoritari; ei însă au făcut cea mai întinsă propagandă democratică, au produs pretutindenea tendințele democratice și ast-fel ne-au împins spre o stare de lucruri, în care tot Românul va dice: «Nu recunosc nimenuia dreptul de a mă face fericit fără de voia mea!»

ȘTIRI DIN STRĂINĂTATE

FRANȚA

După știrile, pe care ni le comunică «*Agencia Română*», Sâmbătă au fost în Camera franceză scene sgomotoase, în urma cărora cabinetul și-a dat demisiunea. — Seara se credea, că d-l *Casimir Perier* va fi însărcinat să compună noul cabinet, acesta însă a refuzat.

Crisa până în momentul de față nu e rezolvată.

În acelaș timp să urmează agitațiunile *socialiștilor*. Sâmbătă s'a ținut în casa poporului o întrunire în care *Guesde* a rostit un discurs, dîcînd că numai *socialismul* poate salva republica.

Duminecă uniunea lucrătorilor *socialiști* a oferit deputaților *socialiști* un punch.

Tot Duminecă *comitetul grevei generale* amenință cu grevă generală în cazul când guvernul ar atinge *sindicatul*.

La Libre Parole anunță, în sfîrșit, că *anarhiștii* din Londra ar fi luat hotărîrea de a spori atențatele cu dinamită în Spania, Franța și Italia.

— În cestiunea estradării lui *Corneliu Herz* nu s'a luat încă notărire definitivă.

SPANIA

Consiliul de miniștri a hotărît să aprobe răspunsul dat de generalul *Macias* lui *Araaf*.

Răsboiul se va urma dar înainte, dacă *Sultanul Marocului* nu va executa conștiincios tractatul de *Vadras*. Eri însă a sosit știrea că *ministerul de răsboi* ar fi propus d-lui *Sagasta*, să-i primească demisiunea.

— Se asigură că d-l *Sagasta* ar fi înlăturat ideia unei demisiuni colective.

Mareșalul Martinez Campos a sosit la Madrid; va pleca ați sau mâine pentru a lua comanda trupelor cari vor opera la *Mellila*. Această decisiune a produs un mare entuziasm; presa e unanimă în aplauze.

ITALIA

Crisa e tot nerezolvată. Sâmbătă seara s'au produs tulburări neînsemnate în fața palatului *Camerei*. Mai multe ferestre au fost sparte la restaurantul *Colonna*.

DESPRE BASARABIA

Au trecut deja 81 ani de când partea d'între Prut și Nistru a Moldovii s'a rupt din corpul patriei mume și a devenit o provincie a marelui imperiu răsesc. De atunci și până în zilele noastre între această parte a pământului, locuit de români, și patria-mumă s'a înălțat un adevărat zid chinezesc, care a despărțit cu desăvîrșire pe Românii din România de Românii din Basarabia. Această despărțire desăvîrșită între oamenii de acelaș neam s'a făcut așa de brusc și într'un mod așa de silit,

în cât poporul român a semnalat-o în cântecele sale populare. Să știe de alt-fel, că în general Românul de 'l muncesce dorul de 'l coprinde veselie, de 'l minunează vre o faptă măreață, își cântă durerile și suferințele, își cântă eroii, își cântă istoria în cântecele sale populare.

Istoria Basarabiei poporul român a întipărit-o în următorul cântec ce să cântă până acum în partea despre Pruta țării:

Prutule, rîu blăstemat
Face-te-ai adînc și lat,
Ca potopul tulburat!
Mal cu mal nu se zărească,
Glas cu glas nu se lovească,
Ochi cu ochi nu se ajungă
Pe-a ta pînză cât de lungă!
Lăcustele, când or trece,
La ist mal să se înece!
Holerile, când or trece,
Pe la mijloc să se 'nece!
Dușmanii țării de-or trece,
La cel mal să se înece!
Iar tu 'n valurile tale
Să 'i tot duci, să 'i duci la vale
Pîn la Dunărea cea mare,
Pînă 'n Dunărea și 'n mare!

Și în adevăr, de la 1812 încoace, mulțumita împrejurărilor politice, sub care trăiesce ori ce ființă omenească în imperiul răsesc, de și «Prutul» a devenit un rîu foarte îngust pe alocurea, în cât chiar copiii 'l trec în not, totuși «glas cu glas nu se lovește», «ochi cu ochi nu se ajunge». — Românii d'aci nu știu nimic despre Românii de acolo; poporul român de acolo nu știe nimic despre poporul român d'aci.

Această stare de lucruri se resfringe într'un mod cât să poate de dăunător atât asupra Românilor din Basarabia, cât și asupra Românilor din patria mumă. Basarabienii sufer de groaznica izolare în care trăise; străini, în mijlocul elementelor slave care se încearcă a 'i coploși din partea nord-răsăriteană și din partea despre sud, ei au rămas credincioși limbei materne, obiceiurilor și moravurilor românești. Dar până când vor mai și rămâne!?

Suferim și noi de ac astă stare de lucruri, — suferim, pentru că, ne știind nimic despre poporul român din Basarabia, suntem pururea induși în eroare de inimizii neamului nostru, care ne mint mereu, povestind fel de fel de neadevăruri asupra stării, în care se află Basarabia sub dominația străină; suferim, pentru — că neavînd de scop propagarea ideilor separatiste dincolo de Prut, dorim, lucru firesc, ca frații noștri de peste Prut, lipsiți de ori-ce cultură românească, să scape din iadul rusificării, pentru a 'și păstra și desvolta capacitățile intelectuale și fisionomia originală a neamului, din care fac parte. Aceasta este dreptul imprescriptibil al ori-cărei unități etnografice, din care se compune partea civilisată a omenirii. Pentru salvagardarea acestui drept, pirghia puternică a progresului, ne luptăm și ne vom lupta.

Ca pildă până unde merge îndrăsneala inimizii neamului românesc în ceea ce privește răspîndirea neadevărului asupra stării actuale a poporului în Basarabia, putem cita următoarele cuvinte tipărite de-ună-di chiar într'un diar din capitală. «In Chi-

¹⁾ Înainte de luarea Basarabiei de Muscali cântecul acesta dicea: „Nistrule, rîu blăstemat.»

«șineu capitala Basarabiei, care nu tocmai «de mult făcea parte din trupul Moldovii, «sunt două școli de adulți și 4 biblioteci «publice, afară de cea comunală care e «mai bogată de cât biblioteca universității «din Iași, și numeroase biblioteci private; «este și o societate pentru conferențe po- «pulare, iar în Iași... nu există se poate «(dice nici o bibliotecă, care se poată servi «multimii. O patrioți *români*, urmați ina- «inte, beți șampanie, faceți să se cutremure «aierul cu discursurile voastre înflăcărâte «și stupide, semănați spanacul și așteptați «în liniște *rodul culturii naționale!*»

Atacul e direct îndreptat în contra Ligei culturale, el lovește drept în inimă pe ori ce român cu dor de țară, el ne arată într'un mod vedit ce cangrenă a cuprins o parte din suflarea luminată a țării și cât de tenace, pe toate căile și cu ajutorul tuturor mijloacelor, lucrează străinii din mijlocul nostru pentru scopurile lor ascunse.

A para aceste lovituri, a demasca pe inamicii neamului nostru, a restabili adevărul nimicit de minciună, a pune la locul lor pe fățarnicii calomniatori — este datoria ori căru român, care 'și iubește în adevăr țara și Poporul.

În ceea ce mă privește pe mine, voi căuta ca în ziarul nostru să aduc lumina adevărată asupra stării în care trăiesce Românul în Basarabia; voi publica în coloanele acestui ziar adevărul adevărat despre organizațiunea politică și administrativă a Basarabiei, despre teritoriul și populațiunea ei după neamuri, despre clasele sociale ale acestei populațiuni, despre starea economică a țărănimii, improprietățile lor, starea agriculturii, industria casnică, manufacturală, căile de comunicație, comerțul, finance, credit, învățământul public, morală și speranțele poporului român de peste Prut. În articolele mele mă voi călăuzi numai și numai de materialul demn de încredere, arătând tot-d'a-una sorgintea lui. În așa mod vom pute restabili adevărul asupra Basarabiei și nimici calomnia și minciuna, răspândită de către protivnicii neamului nostru.

Ca Basarabian, este firesc, că în articolele mele voi pleda cu căldură în favoarea Românilor din Basarabia. Sunt de părere că poporul român trebuie să fie pururea demn de densul. Eu unul pretind, precum pretindeau vechii Romani, că în contra străinilor noi Români avem un drept vecinic: *Adversus hostem aeterna auctoritas esto.* După părerea mea așa trebuie să fie și așa este. Rațiunea și istoria sunt de acord asupra acestui punct.

Zamfir C. Arbore

ȘTIRI TELEGRAFICE

Agencie Română

Postdam, 26 Noembrie. — Impăratul a sosit la Wildparkstation.

Viena, 26 Noembrie. — Neue Freie Presse anunță că convenția comercială austro-bulgară expiră la sfârșitul anului 1894.

Amsterdam, 26 Noembrie. — 40 vagoane de marfă au derailat pe linia Amsterdam-Utrecht aproape de gara celui dintâi din aceste orașe.

Causa accidentului e o punte care a rămas deschisă. Locomotiva și trei vagoane au căzut în apă. Mecanicul și fochistul au fost răniți.

Badajos, 26 Noembrie. — Ospiciul pentru bătrâni a ars în mare parte, vre-o șease-șeci de bătrâni au fost greu răniți.

Berna, 26 Noembrie. — Alegerile suplimentare pentru consiliul național s'au sfârșit în Tesin; radicalii au fost învingători.

Buenos-Ayres, 26 Noembrie. — Poliția a arestat mai mulți anarhiști europeni uniți cu radicalii.

Montevideo, 26 Noembrie. — Alegerile legislative se vor face mâine; trupele sunt consemnate E temere că vor fi turburări.

Se dice că la Pernambuco ar fi izbucnit o revoluțiune.

DIN ARDEAL

„Tribuna“ din Sibiu publică în numărul de ieri următoarea scrisoare:

București, 8/20 Noembrie 1893.

De la existența ei și până astăzi „Tribuna“, a îndurat pentru apărarea și susținerea leală a programului partidului național român multe neajunsuri. De la bărbații, care au întemeiat acest ziar, 'l-au susținut, 'l-au sprijit și 'l-au redactat, s'au cerut multe și mari jertfe în bani, în muncă și în libertate personală. Nu în zadar însă s'au adus jertfe, Dacă astăzi partidul național e consolidat și puternic, dacă deslegarea cestiunii române se află în primul plan al discuțiilor politice, dacă astăzi ne bucurăm de multe simpatii în patrie și în afară de patrie, o bu-niceică parte a acestor rezultate obținute sunt roadele acelor jertfe.

În măsură însă, în care ne consolidăm și sorții de izbândă sporiți, în aceeași măsură adversarii noștri loveau mai tare și mai greu în „Tribuna.“ În timpurile mai recente aceste lovituri aveau caracterul unor *resbunări politice* și trebuiau să producă în toate părțile impresia, că ținta lor e *nimicirea* acestui organ al partidului și *înfrângerea puterii de acțiune* a bărbaților, care îl conduc.

În considerarea mijloacelor politice modeste, de care noi dispunem peste tot în lupta noastră, ajungerea acestei ținte ar fi însemnat în împrejurările de față un *eșec* al partidului. Eram deci cu toții datorii, dar mai ales eu, ca actualul proprietar și editor al „Tribunei“, după ce mai de la întemeierea ei am stat în toate timpurile adese ori furtunoase *neclintit* lângă ea, să căutăm a zădărnici tendințele adversarilor. Nu'mi era deci permis să părăsesc terenul de luptă, mai ales acum *nu*, când pe deoparte *toți* redactorii „Tribunei“ au fost aruncați în temnițe, iar pe de altă parte comitetul central al partidului e chemat să *sevrșească mari și iusemnate lucrări*, de la cari nici eu, nici colegii mei nu ne putem dispensa.

În *deplină conțelegere cu comitetul central al partidului*, voi continua, de-o-camdată, afară de patrie a pune modestele mele puteri în serviciul revendicării drepturilor poporului român din Transilvania și Ungaria, și mă voi strădui, pe cât timp mă bucur de încrederea amicilor și a conșoților mei de luptă, a'mi îndeplini cu scumpătate misiunea ce o am ca fiu credincios al poporului român.

Ținta noastră a tuturor, care ne-am grupat în jurul steagului partidului național, nu e lupta și discordia, între popoarele patriei, ci *pacea și concordia*. Pacea și concordia se pot însă dobândi numai pe *principiul egalei îndreptățiri* a tuturor acestor popoare. Nemulțumirea adâncă, de care sunt bătute popoarele nemaghiare din Ungaria prin neîndreptățirea lor, e o continuă primejdie pentru *Ungaria însăși*, pentru întreaga *monarchie habsburgică*, pentru învecinatul regat al *României*, pentru *statele triplei alianțe* și politica lor de pace. Voim să dispară în *mod firesc* și prin *mijloace legale și pacifice* această nemulțumire. Ea nu va pute dispărea însă pe cât

timp suntem guvernați prin *legi excepționale* și prin măsuri ce se iau de către stat anume pentru asuprirea noastră. Când cerem dară înlăturarea acelor legi și măsuri excepționale contra noastră, nu cerem privilegiu, ci cerem ca noi alătura cu cele-lalte popoare, care constituiesc statul, să ne putem pe baza *egalei îndreptățiri* dezvoltata culturalicește, neajunși unul prin altul și în deplină libertate. Cerem să se facă cu puțință, ca fie-care popor să considere statul, nu ca asupritorul individualității sale etnice, nu ca exploatarea forței sale economice, ci ca pe *adevăratul seu ocrotitor*, căci numai ast-fel va fi cu puțință, ca toate popoarele împreună și fie-care în particular să aducă cu *aceiași dragoste jertfele de avere și de sânge pe altarul patriei*, și să o apere contra dușmaului comun.

Scopurile noastre politice sunt deci pe cât de *lămurite*, pe atât de *leale și patriotice*. Toate silințele presei, ce stă în serviciul politiceii de maghiarizare, de a pune în sarcina românilor *alte scopuri și tendențe*, au rămas zadarnice. Nici șirul lung de cercetări judecătorești ce s'au făcut contra noastră, nici procesele politice pornite de guvern contra românilor, și judecate în mod nefiresc și nejust prin jurați *maghiari* pe temeiul unei *legi excepționale*, n'au putut dovedi nimic ce ne-ar putea compromite politicește.

Suntem excluși din parlament prin o *lege electorală*, care coprinde *dispoziții excepționale*, ce au de scop anume să împedice reprezentarea populațiunii române din Transilvania; suntem paralizați la alegeri, afară de aceste dispoziții excepționale ale legii, prin o formare de *cercuri electorale*, care nu se limitează nici prin *numărul alegătorilor*, nici prin *extensiunea teritorială* și permite astfel a adăoga la numărul alegătorilor români un număr mai mare de alegători neromâni aduși din părți ori cât de îndepărtate pentru alegerea unui deputat; suntem înlăturați din administrație și asupriți prin organele ei, suntem neîndreptății în justiție, în instrucție și în folosirea limbii noastre prin o *călcare, îngăduită de puterea statului*, a unei legi votate de parlament, sancționate de Monarch și neabrogate, a *legii de naționalitate*; ni se jignesc *drepturile autonome*, garantate prin legi, ale *bisericii noastre naționale*. Și când ne plângem de aceste legi și măsuri excepționale, când protestăm contra călcărilor de legi existente în detrimentul nostru, când protestăm contra tuturor neîndreptăților ce avem să suferim, suntem dați în *judecată*. Dar nici judecata nu ni-se face de cât tot în *mod excepțional*. Avem, în deosebire de cea-altă Ungarie, o lege de presă anume pentru Transilvania, alcătuită pe principii absolutiste din vremuri de stări de asediu. Această lege excepțională s'a aplicat până acum *numai* contra Românilor. Inzestrat cu această lege excepțională, guvernul nu ne trimite cu acușările sale, înaintea tribunalelor ordinare, ci înaintea Curții cu jurați. Sediul Curții cu jurați era la Sibiu, și după ce cetățenii germani ai acestui oraș au achitat în vre-o câte-va rinduri pe Români acusați, guvernul a mutat sediul Curții de la Sibiu la Cluj. Cetățenii maghiari din Cluj, care stau pe punctul de vedere al *șovinismului* și al *exclusivismului maghiar* au condamnat și condamnă pe toți, care nu primesc acest punct de vedere, ce stă în diametrală contradicere cu principiul egalei îndreptățiri. Cu ajutorul acestei legi de presă excepționale și a judecătii și mai excepționale ce ni se face, suntem trimiși pe *patru sau mai mulți ani la temniță*, pentru ca să amuțescă toate glasurile, care pretind pacea și buna înțelegere între popoarele patriei.

Nu ne simțim cu nimic vinovați și trebuie să considerăm aceste osânde date de adversarii noștri drept o *resbanare politică*, care nu numai ne îndreptățește, dar ne și îndatorează a ne păstra libertatea pentru a pute duce lupta la un bun sfârșit în folosul națiunii, al patriei și al Tronului.

Eugen Brote.

MACEDONIA ȘI ROMÂNII

Ce caută Românii de pe țărmul stâng al Dunării, în Macedonia cea depărtată?

Ei au acolo frați și țin ca acești frați ai lor să-și păstreze individualitatea și să se desvolte potrivit cu firea lor românească.

Dacă numai atât ar fi, s'ar explica viul interes, pe care societatea română îl are pentru cele ce se petrec în Macedonia, dar nu ar fi motivată și intervenirea cercurilor politice din România în cestiunea macedoneană. Intervenirea aceasta are rațiune numai dacă e la mijloc și vre-un interes mai general, dacă România poate să împlinească vre-o misiune în Macedonia.

Și adevărul e, că are România o misiune în Macedonia, și rămâne numai ca oamenii de stat ai României să recunoască misiunea aceasta.

Pentru statul român e o cestiune de politică dezvoltare, ba poate chiar de existență, ca popoarele din peninsula balcanică să trăiască în bună pace, pentru-ca Poarta otomană să nu aibă nevoie de a restabili ordinea prin măsuri mai mult ori mai puțin aspre, ear alte puteri să nu găsească pretexte de intervenire mai mult ori mai puțin interesată. Și nicăiri în peninsula balcanică spiritele nu sunt atât de accesibile pentru turburări ca în Macedonia, unde Grecii, Bulgarii și Sârbii fac o întinsă propagandă, ca să câștige inimile fie-care pentru sine și contra celor-lalți. E lucru firesc, că în mijlocul acestei învălmășeli de propagande elementul constant și împăciuitor sunt Românii, care nu înclină nici spre Grecia, nici spre Bulgaria, nici spre Sârbia, ci se încântă mai mult de gândul, ca Macedonia să fie a Macedonenilor, o țară autonomă, în care Românii, Grecii și Slavii se bucură sub ocrotirea Sultanului de acea-și libertate de dezvoltare.

Pornită de la Români, această idee de autonomie a fost îmbrățișată și de Albanesi, care au în peninsula balcanică acea-și pozițiune ca Românii, ba a găsit susținători călduroși între Bulgari și Greci.

România e terenul neutral, pe care trebuie să se discute idea aceasta cu toată serioșitatea, și cercurile politice din România sunt cele mai de aproape interesate, ca Românii din Macedonia să nu mai fie slăbiți prin propaganda elină, pentru care au devenit atât de accesibili în urma direcțiunii greșite, în care de aproape un sfert de secol sunt conduse școlile așa numite românești.

Mintea neprocurată și prevăzătoare se pătrunde foarte bine de adevărul că ridicarea Româniilor din Turcia la conștiința națională, la înțelegerea raționată a rolului înalt ce în mod instinctiv l'a avut în trecut și care în viitor i se impune de însăși existența sa proprie pe solul patriei, de la sine va slăbi ori-ce velcitate străine, va face să stabilească echilibrul între felurile naționalității și va opera, pe temeiuri firești și trairnice, unirea și adesiunea conglomeratului de elemente ce compun populațiunea Macedoniei.

Deschiderea Parlamentului

Astăzi la ora 12 din zi M. S. Regele a deschis sesiunea ordinară a Camerelor, cettind următorul mesaj:

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Astăzi, mai mult de cât ori când, Mă simt fericit de a Mă găsi în mijlocul Reprezențațiunii Naționale.

Căsătoria iubitului Meu Nepot a fost bine-cuvântată de Providență. Nașterea pe pământul României a tătărului Principe Carol a strâns și mai mult puternicele legături cari unesc Dinastia Mea cu soarta acestei Țări și asigură pentru vecie viitorul Ei.

Cu acest privilegiu am avut mulțumirea să constat încă o dată, cât de adânc înfipte în inimile Națiunii sunt dragostea și credința către Tron

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Și anul acesta putem constata cu o vie mulțumire că toate Puterile proclamă, în ori-ce împrejurare, voința lor nestrămutată de a păstra lumii neprețuitele bine-faceri ale păcii.

Țara noastră trezue să se ferească de aceste solemne declarațiuni cari, asigurând liniștea Europei, ne permit să lucrăm la dezvoltarea noastră pe toate căile progresului.

Politica României fiind și dânsă călăuzită de aceeași dorință, raporturile noastre cu toate Puterile sunt amicale și pe deplin satisfăcătoare.

Puteți dar, fără altă preocupare, urmări și desevirși opera de reforme cu care v'a însărcinat, acum două ani, încrederea Națiunii, și pe care cu atâta râvnă și cu atâta succes ați realizat-o în parte în sesiunile precedente.

Pe lângă proiectele de legi, presintate deja Domniilor-voastre de către guvernul Meu, și care, din lipsă de vreme, au fost amânate pentru est-timp, nevoile merite crescânde ale vieții noastre de Stat cer de la luminatul Domniilor-voastre patriotism să cercetați și noue măsuri, menite a desevirși lucrarea întreprinsă de Domniile-voastre.

Pentru a complecta reforma administrativă guvernul meu va supune deliberărilor Domniilor-voastre legea electorală comunală și legile asupra organizării comunei rurale și asupra polițiilor. Iar pentru a întregi reforma școlii, așa, de bide începută, legea asupra învățământului secundar și superior

Mai multe legi, privitoare la lucrările noastre publice, se află în deliberarea Domniilor-voastre din sesiunea trecută. Guvernul Meu va săvârși această lucrare depunând un proiect de lege asupra regimului apelor și un altul asupra răspunderii întreprinșătorilor în cas de accidente.

Ministerul justiției v' va presenta legea modificătoare a cărții a treia din codul de comerț, legea de organizare a ministerului și legea de expropriațiune pentru cauză de utilitate publică.

Desvoltarea producțiunii actuale a Țării și deschiderea de noi izvoare de avuție a fost constanta preocupare a guvernului meu. În scopul acesta, ministerul de domenii v' va cere modificarea legii silvice și va îndeplini prescripțiunea Conștiinții, care pune, cu drept cuvânt, legea minelor, între legile obligatorii. Și una și alta din aceste două legi vor căuta să împace interesele generale cu cel mai scrupulos respect al drepturilor private.

Situațiunea favorabilă, la care au ajuns finanțele Statului în anii din urmă, se menține tot atât de satisfăcătoare.

Exercițiul trecut 1892—93 s'a saldat cu un excedent de peste trei milioane, fără să fi fost nevoie de a se atinge resursa extraordinară de 3,88,000 lei din excedentul prevăzut în bugetul respectiv, și ministrul meu la departamentul financelor v' va supune cuvenitele propuneri pentru întrebuițarea sumelor, de care dispune astăzi tesaurul public din excedentele succesive ale exercițiilor închise.

Incasările primelor șase luni ale anului bugetar curgător au întrecut și est-timp evaluațiunile corespunșătoare, și este dar probabil că și acest exercițiu se va încheia în aceleași bune condițiuni.

Aceste rezultate permit ca bugetul pe 1894-95, care este deja pregătit, să se prosinte echilibrat numai cu mijloace normale, fără adaus de impozite sau mijloace extraordinare, cu toate că am avut a face față trebuințelor ce izvoresc din punerea în aplicare a reformelor deja votate de Corpurile legiuitoare în diversele ramuri ale administrațiunii publice.

Mulțumită reformei sistemului nostru monetar și a consolidării valutei săvârșire cu succes la momentul oportun, Țeara noastră s'a găsit la adăpost de perturbațiunile ce au provocat în alte țări crisa argintului. Creditul Statului român este bine întemeiat și fluctuațiunile neînsemnate, ce s'au ivit în urmă în cursul efectelor noastre, și au sorginea în cauze cu totul străine de situațiunea noastră financiară.

Proiectele relative la modificarea legii licențelor și la revizuirea legii patentelor sunt gata a se supune Domniilor-voastre spre a fi luate în deliberare împreună cu proiectele rămase notate din sesiunea precedentă, completând ast-fel succesiv opera întreprinsă pentru reformarea sistemului și organizării noastre financiare.

Experiența făcută cu noul tarif vamal și trebuința d'a asigura produselor noastre agricole piețele cele mari de consumațiune ale Europei ne impune o modificare parțială a acestui tarif, modificare însă, care nu va atinge întru nimic protecția industriei naționale.

Studiând convenția încheiată de guvernul Meu cu Imperiul german, și care va fi supusă deliberărilor Domniilor-voastre, v' veți convinge că am isbutit să lărgim debușeurile producțiunii noastre agricole, fără a știrbi câtăuși de puțin protecția, pe care tariful autonom o acordă industriei noastre.

Armata este pe aceeași cale da propășire ca și în anii din urmă. Țeara se poate cu încredere rezema pe dânsa. Un simțiment de prudență ne a făcut, în anul acesta, să suprimăm concentrațiile și manevrele de toamnă, așa de necesare instrucțiunii ei; experiența a dovedit însă îndestul că, pe viitor, în aceleași împrejurări nu va mai fi nevoie a face un asemenea sacrificiu.

Reforma codului penal militar și a legii de organizare a statului-major general vor fi supuse, în sesiunea actuală, studiului Domniilor-Voastre.

*Domnilor senatori,
Domnilor deputați,*

Țeara așteaptă de la Domniile-voastre săvârșirea înțeleptelor reforme, cărora le ați închinat deja neobosita Domniilor-voastre muncă. Lucrând ast-fel, veți fi, și în sesiunea actuală, la aceeași înălțime, și nu mă îndoiesc că opera legislativă a acestei Adunări va rămâne una din

putea fi excepție. Inse, ca o schimbare să se producă, se recere o cauză; și cauza ăstor-fel de schimbări francezul o esplică prin: Cherchez la femme! Dar mai frumos o spune asta românul:

Ochii și sprincenele
Fac toate belelele...

sau cum ar zice românul ardelean:

De n'ar fi ochi și sprincene,
N'ar mai fi păcate grele.

Așa și colonelul X. făcând cunoștința unei cântărețe germane: cu ochi mari albaștrii, sprincene arcate, — durdulie... La început dicea el: ce păcat că e nemțoaică! Dar la urmă... a șters-o în Belgia cu casa regimentului (căci era casier) și cu «nemțoaica». Și sub farmecul dragostei a uitat șovinismul, până când — cu epuizarea casei, — devenise nemțoaică șovinistă; atunci i-a venit franțuzului mințea cea de pe urmă (a românului), — și s'a constituit prizonier.

Astă-dî el face șovinism — la răcoare!

St.

SACAGIUL

Amurgește. Bucureștii încep a se liniști: Lucrătorii de pe la fabrici și ateliere își grăbesc pașii spre căminurile lor.

Fetele care n'au avut parte din zestrea iubirii de muncă, ele singure abia acum încep a ieși.

De la un felinar la altul, ca niște smintitv aleargă aprinzătorii; olteni, o mare parte, cu coșurile goale se odihnesc pe trotuare, numărându-și câștigul zilei

Toate parcă-s într'o bună regulă; iusă dintr'o stradă de lângă Cișmigiu de o-dată se aude un glas desperat:—A... u... o...! Auo...o...a

Glasul el e lipsit de sonoritate și de tărie, e glas de bătrân. Alături de sacaua sa merge încet moș Petrache supranumit și „Petringel” De ce? Nimeni nu știe.

Pe când era încă tare și roibul tînăr și nu tușea, — atunci nici stăpânul, nici calul nu o duceau rău: își puteau câștiga pâinea zilnică.

Acum sacagiul e deja bătrân de abia își țârie picioarele; ear bietul foib trebuie să stea la fie care șanțuleț, la fie care petricică să tușească și, adunându-și puterile, să tragă înainte.

Bătrânul stă lângă botul calului și mormăe:

«Cine are nevoie acuma de apă bună și cu rată?! — Oamenii s'au făcut șireți, plătesc mai bine la țigănci să le aducă cu donița, beau noroiu și spun că e apă! S'a stricat lumea; bagă în suflet spurcăciun de prin șanțuri, — 'ți mai vine să mai trăești, zău dșă!

«Dar noi roibule, încă n'am mâneat! Ce dicit? Roibul, cu capul în jos gâfăia greu.

— Nimeni, pârdașnicul nu cumpără apă de Filaret și eu să mor că nu pui în sacaua mea apă de gărlă, cu câni, cu pisici moarte! Să'mi spurc sacaua? Nici-o-dată!

M'a ferit Dumneșu până ađi, doar la bătrânețe nu-mi voi schimba obiceiul, și tot așa vorbind el, merse înainte.

«Ce dicit, roibule, haideți pe Știrbei; căci sunt mulți boeri; poate că or vrea apă curată: A-o...! Ao...o...o!

Timpul trece, se face noapte. Roibul bătrânului stăt de o-dată. Erau pe la sfârșitu străzii Știrbei-Vodă. De acolo se începe Plevna pavată cu caldarim.

«Ce e, roibușule, ce e dragă?... Ce ai stat?

Ha! tăicușule, ha! că poate încă vindem sacaua și cumpărăm țărițe pentru tine și pâne

pentru mine... hni, că doar nu sunt toți... Bătrânul se opri, neisprăvind, și apucă repede calul de coamă?

Un tremur coprins de o-dată pe bietul roib.

«Doamne Dumneșule, ce să fie... oare nu voești, tăicușule, să mă lași singur pe pământ...

«Ce mă fac eu fără tine? Pe tine te-am crescut de mititel, tu mi-ai fost prănac, o întreagă viață cu tine și acuma singur?... Nu voesc nici eu să măi trăese!

Calul se măi clătină o-dată și încet se lătă pe genuchi, pe urmă se trânti pe un șold, lovindu-se cu capul de peatră. Lovitura resuna în inima bătrânului

— Vai de mine, mă lași! strigă Petringel și îngenuchiă cu capul pe botul calului plângând încet. Roibul era deja rece, bătrânul nu măi simțea — el tot îl desmerda și-l ruga să nu-l lase singur pe pământ.!

St. Basarabean.

Doctorul DRUGESGU

de la spitalul Filantropia

Tratează maladiile chirurgicale și genito-urinare. Consultațiuni de la 4—6 p. m.

CALEA PLEVNEI 12 bis.

In dosul Băilor Eforiei.

ULTIMA ORA

Constantinopol, 26 Noembre. — Sultanul a primit pe d. Mitilineo, care i-a notificat nașterea principelui Carol. Sultanul a arătat o mare bună voință și a exprimat simpatiile sale cele mai cordiale pentru familia regală și pentru țeară.

Zaribrod, 26 Noembre. — Toate stațiile drumului de fer sint decorate cu negru. Populația e mare. Trenul cu rămășițele mortuare a sosit la 12 ore. La gară sa afla un aghiotant al prințului, președintele consiliului, biuroul Camerii. O companie de infanterie a făcut onorurile militare. Cu acest tren au sosit afară de cei două frați ai defunctului și de contele Erbach, generalul de Vernehr, aghiotantul general al marelui duce de Hessa, colonelul sârb Zwetocovic, agentul bulgar Goranoff.

După ceremonia religioasă, presentațiunii reciproce și în urmă dejun.

Sofia, 26 Novembre. — După dejunul de la Zaribrod, delegațiunea sârbă a cărei sosire a produs în Bulgaria cea mai bună impresie a plecat. Trenul a plecat la 1 și trei sferturi, pe tot drumul e grămădită populația, care venise din localitățile cele mai depărtate. Pe înălțimile de la Slivnița o baterie de artilerie a salutat trecerea trenului cu 21 de tunuri. La Slivnița trenul s'a oprit și s'au deșus coroane.

Trenul a sosit la Sofia la 3. jum. La intrarea sa în gară musica a cântat un marș funebru. Prințul Ferdinand în mare ținută și înconjurat de întreaga curte a primit pe principii de Battemberg și pe cei l'alți oaspeți. Salutațiunile au fost din cele mai cordiale. Corpul diplomatic era de o parte și miniștrii de altă. Prințul a intrat în sala de așteptare împreună cu oaspeții seși. În urmă corpul diplomatic, condus de d. Burian, agentul Austro-Ungariei, a fost prezentat.

La sosirea trenului s'au dat salve de ȳunuri. Când cosciugul a fost pus pe affetul, președintele consiliului a ținut un discurs, care a emoționat mult întreaga asistență. În urmă cortegiul a pornit în ordinul programului.

Populația era mare. Trenuri speciale aduseseră mii de persoane din provincie. Cortegiul presenta spectacolul cel măi măreț, pe care Bulgaria să'l fi văzut vre-o dată. Era o maiestooasă mărturisire de recunoștința națională.

Intreaga Bulgaria era reprezentată. Fie-care județ, fie-care oraș, fie-care corporațiune trimisese coroane. Coroanele, în număr de vre-o mie, formau ele singure un mare cortegiu. După cosciug mergea prințul, având la dreapta sa pe Principele Enric și la stînga pe principele Frantz Iosef de Battemberg.

Corpul va fi deșus de o cam dată pe un catafale în mica biserică a casei ca mausoleu. Se va ridica un monument priuțului Alexandru prin subscripție publică. Ideea a fost dată de diarul Plowdiw, care a și deșchis o listă de subscripție. Generalul de Wernher și baronul de Riedesel representaui pe marele duce de Hessa.

Madrid, 27 Noembre. — Mareșalul Martinez Campos a plecat în timpul seriei la Melilla.

Paris, 2» Noembre. — D. Carnot a primit în timpul seriei măi multe persoane. Circulă svonul, că președintele republicei va însercina pe D. Bourgeois să formeze un minister de concentrație.

Agencia Română

Răspundător pentru redacție Ion Slavici.

Doctorul RAPPAPORT

Specialist în boale de copii

STRADA CARAGHEORGHEVICI No. 5

Vis-à-vis de Banca Națională

Consultațiuni de la 4—6 p. m.

Printemps

NOUĂȚĂȚI

Se trimite gratis și franco

catalogul general ilustrat, care coprinde tôte modele noi pentru **SESONUL de IARNĂ** în urma unei cereri francată adresată către

D-nii JULES JALUZOT & Cie
PARIS

CONDIȚIUNI DE TRIMITERE PENTRU ROMÂNIA:

Orî ce comandă de cel puțin 50 fcs. este expediată franco de transport și vamă, cu o augmentațiune de 25%, conform condițiunilor din catalog.

Comandele pentru București, beneficiază de acest tarif, orî care ar fi valorea lor.

Casa de Reexpediție în București

60, Calea Victoriei, în fața Teatrului Național.

Clienții noștri vor găsi în casa noastră de reexpediție, tôte cataloșele și mostrele de nouăți ale sesonului.

DIN PUBLICAȚIUNILE LIBRARIEI HAIMANN, BUCUREȘTI

Legende din Mitologia greacă și română traduse după Hey de Mihail Canianu, ilustrate cu 12 tablouri artistice în culori, un volum în 8 ^o mare	6.-
in legătură de lux, cu poleială bogată	8.-
Albumul armatelor europene. 120 grupuri militare în aquarele fine și 50 figuri negre, cu un text explicativ, prelucrat după mai mulți de S. I. Grossman, un volum mare în 8 ^o , legătură de lux	12.-
Al. C. Groza. Studii asupra stărei actuale a țeranului nostru; propuneri pentru îmbunătățirea soartei lui	1.-
Charles Iey de Roumanie, Vingt-cinq ans de regne	1.50
Ionescu, D. Instrucțiunea gimnasticii în școlile de băieți și de fete	3.-
Plorantin, Reforma Metodului în studii și Pedagogie	1.-
Dr. Max, Febra puerperală, monografia	2.-
Condiescu, Conducerea și întreținerea mașinilor de vapor	2.-
Conferințele Atheneului român, fie-care	1.-
Dr. Max, Artă obstetricală, t. I și II	15.-
Th. Cr. Vrei să te iubească bărbatul? Povești către femei	1.-
Atlas zoologie, 263 figuri colorate, cu textu explicativ de Dr. Alexandru Saabner-Tudor, un volum mare în 8 ^o în legătură de lux	10.-
Falsphen. De la situation des consuls etrangers en Roumanie et des consuls roumains à l'étranger	3.-

Feriti-ve de Contrafaceri și cumpărați numai

Este cel mai precios aliment pentru copii, persoanelor debile și acelor ce suferă de stomach. Este preparat în condițiunile cele mai igienice. Garantați pur Cacao și sacchar.

CHOCOLATA ALESSANDRIU BUCUREȘTI

Restaurantul Ión Marinescu

Strada Câmpineanu

Cele mai gustose mâncări și băuturi

FONDERIA DE LITERE

MAȘINI NOUI
DIN FABRICA
FOUCHER FRÈRES
DIN
PARIS

THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

MATRIȚE ORIGINALE
DIN
AMERICA
FRANȚA
GERMANIA
SI
ITALIA

PESTE 30.000 MATRIȚE ORIGINALE
DE DIFERITE CARACTERE
LATINE, GERMANE, RUSE, BULGARE, GRECE, EBRAICE

FURNITURI COMPLETE PENTRU INSTALAȚII NOI DE STABILIMENTE TIPOGRAFICE

NOIȘI MUZICALE ȘI LITERE CYRILICE PENTRU CĂRȚI BISERICESCI

COLECȚIUNI NOUI DE ORNAMENTE

BOGAT ASORTIMENT ÎN LITERE
DE
FANTEZIE, TITLURI, CALIGRAFICE, GOTICE, FLORATE, ETC. ETC.

CLIȘERIE
ULTIMUL SISTEM ÎN METAL ȘI GALVANOPLASTIE

LINII DE METAL, TĂIATE SISTEMATIC

REGLEȚI, QUADRAȚI ȘI TOT FELUL DE ALBITURI

Prețurile Stabilimentului sunt cu 25% mai estine de cât ale tuturor fabricilor din străinătate, osebît de speșele de vamă și transport.

Se primește în schimb material vechiu cu prețuri avantajoșe

Condițiuni favorabile în plăți

Compoziția și clișeul din fonderia Thoma Basileșcu.

B. D. ZISMAN

DEPOSITARUL GENERAL DE LA

COMPANIA AMERICANA

BUCUREȘTI. — Calea Victoriei, No. 44. — BUCUREȘTI

(lângă farmacia Brus, vis-à-vis de Luvru)

MAȘINE DE CUSUT neîntrecute în SOLIDITATE, LUCRARE și ELEGANȚA

Premiate la tôte expozițiunile cu primele Medalii și Diplome de onore
Peste 5 milioane sunt în întrebuințare. — Garanție pe 5 ani.

Biciclete de siguranță „SPORT” din cari am vëndut peste 400 bucăți în România fiind cele mai apreciate în străinătate! Mers ușor! Eleganță completă! Cea mai mare soliditate!

VÎNZARE ÎN RATE

Cataloșe și informațiuni GRATIS și FRANCO, rugând a comunica ce anume voiți să cumpărați.

LIBRARIA IG. HAIMANN, BUCURESCI

Cu începere de la 19 Noembrie 1893 punem în vânzare regulat în fie-care Sămbătă câte o fasciculă din

Fie-care fasciculă coprinde 4 coli din scrierile autorilor Români și traduceri din scriitori străini însemnați, și se vinde cu 50 de bani în totă țara. Abonamentele se plătesc înainte și se fac numai direct la noi.

Prețul unei fascicule de 4 coli, 50 bani

Biblioteca Română Contemporană

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂTĂ

Biblioteca Română Contemporană are de scop a mijloci răspândirea cărților românesce, oferindu-le cu un preț foarte scăzut.

Biblioteca Română Contemporană înlesnește tutulor formarea de biblioteci românesce, cu o cheltuială de 40—50 bani pe săptămână numai.

ABONAMENT pentru 50 fascicule, 20 lei

" " 25 " 11 "

trimise franco în totă țara.

IG. HAIMANN, LIBRAR-EDITOR
BUCURESCI

Fie-care fasciculă e broșată ast-fel ca să permită defacerea colilor și strângerea lor în volume separate, formând ast-fel opere întregi de o valoare împătrită de cât cea plătită pentru fasciculele.

Primele fascicule vor coprinde, între altele: **Trubadurul** de Delavrancea, **Năpasta** de Caragiale, **Influența** **împrejurărilor** de Lamarck, **Basmele** lui Stăncescu, **Poesiile** lui Neculai Iorga, Carol Scrob și a altor poeți români vestiți, **Literatura populară română** de Dr. Gaster, **Conferințele Atheneului Român**, etc. etc. etc.